



# EVIGHETSVINKAR

AF

FRANSISKA



BORGÅ, 1899

TRYCKERI- & TIDNINGSAKTIEBOLAGETS TRYCKERI

1861  
Kapitel



# EVIGHETSVINKAR

AF

FRANSISKA

[*Fanny Lybecker*]



BORGÅ, 1899

Tryckeri- & Tidningsaktiebolagets tryckeri



BAIGHETSVAIKVH

## Julhymn.

Välkommen högtid, stor och skön:  
vi hälsa dig med lofsång, bön.  
Välkommen till oss alla här  
med himlabudskapet du bär:  
»Född Jesus är, fridfursten god,  
som offra lät sitt dyra blod».

Du bär på dina vingar lif,  
fröjd, salighet. Nu åt oss gif  
Din helge ande ren och klar,  
den ljusets stråle underbar  
som dämpar sorgen, inger tröst,  
mod, hopp och kärlek i hvar bröst.

De tändas, Julens stjärnebloss,  
och fridens ängel leder oss  
till krubban, där af strå en bädd  
åt ärans konung blef tillredd,  
Ja, åt Guds Son, som för oss dog,  
vår syndabörda på sig tog.

Men genom denna korssets död  
Han frälsat oss ur evig nöd.  
I Kristus och Hans fridsförbund  
vi rena stå för Gud hvar stund,  
tills julefröjd med jubelsång  
däruppe väntar oss en gång.

## Alt i Jesus.

Stöd dig städs vid Jesu sida,  
göm i tron dig vid Hans sår,  
de ge kraft åt dig att lida  
och din väg till himlen går.

Vill du ljus och sällhet finna,  
väg till sanning, samvetsfrid,  
vill du lifvets krona vinna,  
sök din Frälsare i tid.

Blott med honom kan du bära  
hvarje tyngd, hur svår den är;  
blott hos Honom får du lära  
hjärtats visdom, sök den där.

Korsets börda, dagens hetta,  
blir för dig ej mer så svår,  
Han kan ställa allt till rätta,  
Han är den som alt förmår.

Gå till Honom med din smärta,  
med din klagan, alt ditt ve,  
Han har städs ett öppet hjärta,  
kan åt allting läkdom ge.

I den mörka dystra natten,  
då bekymmer tar din själ,  
ger Han dig det lifvets vatten,  
hvaraf Han blott kan ge del.

Ger dig af dess rika flöden,  
för dig till dess källa klar,  
står dig bi i lifvet, döden,  
tar dig i ett godt förvar.

## Bön för fosterlandet.

Vårt fosterland i lifvets skiften alla  
bevara Herre med din allmaktshand.  
Då stormar hvina, mörka skurar falla,  
se hän i nad, o Gud, till detta land.

Bevara det i alla lifvets öden,  
omhägna det o Herre med Ditt ljus;  
låt det stå trygt i pröfningen och nöden,  
som klippan fast i vågors svall och brus.

Med trones sköld omgjorda oss i striden,  
led oss, o Fader, vid Din starkhetshand,  
och låt oss sist, när dagen är förliden,  
få ingå i vårt rätta fosterland.

Där ges en härlighet förutan like,  
ej vexla höst och sommar, natt och dag,  
Du Hürskare i detta ljusets rike,  
hör Dina barn, vår suck till Dig upptag.

## Framåt.

Framåt! fram, till fröjd och seger,  
fram vid Jesu korsbanér:  
blott i Honom kraft du eger,  
Han dig ljusets vapen ger.  
Framåt för ditt fosterland,  
framåt vid Guds allmaktshand.

Framåt under prøfvostunden,  
som i lyckans solskensdar;  
bygg ditt hus på fasta grunden,  
följ din Furstes lifsstandar,  
Bär ditt kors i Jesu spår  
och du kraft till värdet får.

Framåt uppå bönen's vingar,  
fram i kärlek tro och hopp  
tills du hör den hymn, som klingar  
då Guds portar öppnas opp  
och du när ditt rätta hem,  
det himmelska Jerusalem.

Du skall där så lycklig vara,  
hvila ut i salig ro,  
och ibland en frälsad skara  
under fridens palmer bo.  
Uppåt till Guds gyllne stad  
under Jesu spira glad!

## Den dag som är gif dig åt Herren.

Jesus kallar, klappar, beder:  
»gif dig o mänska helt åt mig,  
du mig glädje då bereder,  
salig blir din lefnadsstig.»

»Gif dig re'n i ungdomsåren,  
innan hjärtat blifvit kallt,  
suart den flyktar, lefnadsvären,  
världen tager från dig allt.»

»Själens sanna frid och lycka  
barnatro, ja oskuld skön,  
skyndar den att från dig rycka,  
och hvad ger den dig till lön?»

»Sköfladt lif, maskstunget hjärta,  
lefnadsdag af oro full.  
Gör du mig än denna smärta?  
Nog jag lidit för din skull.»

»Evighetens skatter gifver  
jag åt dig, tag mot min frid,  
förr än dörren tillstängd blifver,  
ute är din nådatid.»

## En hvitklädd skara.

Där går en hvitklädd lycklig skara  
mot evighetens sälla hem,  
den närmar sig de portar klara

det himmelska Jerusalem,  
där de i ro få hvila ut,  
som kämpat trones kamp till slut.

Där lägges trötta bördan neder  
och portarna, de öppna sig;  
ett härligt ljushaf sig utbreder,  
en vårglans skön på deras stig.  
Nu torkas alla tårar af,  
ty fäld är lifvets pilgrimsstaf.

Ej något moln det öga skymmer,  
som salighetens morgon ser,  
nej borta sörger och bekymmer  
de bragts till ro i grafven ner.  
Hur ljuft att där hos Jesus bo,  
i fridens hyddor finna ro.

O ville du ej äfven vara  
i hemmet hos din brudgun kär?  
stå inför thronen med den skara  
som Fadren, Sonen lof hembär.  
Låt Jesu blod rentvä din själ,  
så får du samma arfvedel.

---

### Guds allmakt.

O Skapare stor som världarna danat,  
som gjort allt så skönt, så härligt och godt;  
Du alt här till lif af intet frammanat  
Din ande, allsmäktig och god alt förmått.

Du tänkt på Ditt värk, oss skapade väsen,  
förrän till lif Du oss kallade här.  
Stjärnornas mångfald, de böljande gräsen  
alt om Din höghet sitt vittne ju bär.

Solens lifgifvande strålar beprisa  
Din storhet, när härlig och skön den uppgår.  
Otaliga värk af Din allmakt bevisa  
den kärlek till oss, som för evigt består.

---

### Guds ord.

Guds ord är våra fötters lykta,  
en fyrbåk på vår lefnadsväg.  
Dagar komma, åren flykta,  
men Herren leder våra steg,  
om vi i ljuset af Hans ord  
städs vandra här på denna jord.

Det är den sol, som oss ledsagar  
i höst och mörker, dag och natt;  
som värmer, lyser våra dagar,  
vårt hjärtas bästa skönsta skatt.  
O må vi då gladt följa dig  
du Gudalåga för vår stig.

## Hopp och minne.

Hvad är lifvet utan hopp?  
En bleknad ros, förtvinad knopp  
förutan värme sol och vär,  
en mulen dag med vemodstår.

Men åt dagen värme gif,  
åt rosen sommarns sköna lif,  
åt knoppen solens stråle klar  
och du en bild af hoppet har.

Evighetens hopp begjuter  
din dag med outhärlig frid,  
om du Jesu kors omsluter,  
i tron förblifver därinvid.

---

## Minnet.

Minnets lampa åter brinner  
undangömd vid hjärtats härd,  
om de flydda dar påminner,  
om en flyktad barndomsvärld.  
Det förflutnas engel stiger  
sakta in och med en bön  
hjärtats tempel skönt inviger  
till en helgedom så skön.  
Med en tår uti sitt öga  
hon bundit på en höstlig krans:  
eterneller från det höga  
med gulnadt löf dock sammanbands.

## Hemlängtan.

O sägen, mig sägen, i flyende tankar,  
hvad är det i söken, hvar kasten i ankar?  
Jag vet hvart i längten och frågar ändå,  
i längten till hemmet dit bort i det blå.

Dit bort till de stränder så ljusa och sköna,  
till eviga vårar så härliga, gröna,  
till friden och hvilan så ljuflig och god,  
till Vännen, som offrat sitt lif och sitt blod,

till evighets morgon, som en gång skall randas  
då härlig vår lofsång med englarnes blandas;  
då in vi få gå i de saligas hem,  
se åter de kära, oss sluta till dem.

---

## Jag vet ett land.

Jag vet ett härlighetens land  
invid det sälla hemmets strand,  
där solen aldrig nedergår  
ej fälls en enda sorgens tår.  
Till detta salighetens land  
min längtan står.

Jag vet en hamn, oändligt skön,  
så ljuflig som en moders bön,  
där evig hvila Gud beskär  
hos Jesus, brudgummen så kär:  
till denna modersfamn så skön  
min längtan är.

Jag vet ett, evigt fridens hem  
 hvarest jag hoppas möta dem  
 som mig i lifvet nära stått;  
 hvad det skall kännas ljuft och godt.  
 Till detta fridens ljusa hem  
 jag lingtar blott.

Jag vet en morgon underbar,  
 då Jesus själf är solen klar;  
 vi re'n i tron här Honom se,  
 där anlete mot anlete.  
 Ja, denna morgon underbar  
 skall alt förklaring ge.

---

### Jubelsång.

I jublande säng höj dig människosjäl,  
 stig uppåt på tacksamhetsvingar.  
 I englarnas chör inför thronen tag del  
 i hymnen som härligt där klingar.  
 Ja, gläd dig åt saliga fröjden.

Med hjärta och mun sjung din Skapares pris,  
 åt Fadren och Sonen gif ära;  
 i varmaste lofsång, på skönaste vis  
 ditt rökofter du skall frambära  
 i jublande toner mot höjden.

Den helige Ande vill helga din tro,  
 upplysa, uppvärma ditt hjärta.

Den himmelska sängen vill vagga till ro  
 de strängar, som dallra af smärta,  
 uppelda till glödande toner.

---

### Korsets nytta.

O Jesu, vid Ditt kors allena  
 får själen ro i lifvets strid.  
 Ditt blod kan oss från synder rena,  
 i Dina sår vi finna frid.

Där skingras oron, skänkes hvila,  
 en sällhet stor förutan namn.  
 I storm och mörker dit vi ila,  
 dit in i denna trygga hamn.

Här världens blomster sonderfalla,  
 när motgångsstormar komma på;  
 men korsets liljor samlas alla,  
 o! vanskligheten dem kan nå.

O kom och blif i hjärtat inne,  
 inpräglad djupt Din bild däri.  
 Beväpna oss här med Ditt sinne,  
 att rätta lärjungar vi bli.

Då skola vi och ödmjukt taga  
 det kors, som Du oss lägger på,  
 med tålamod alt här fördraga,  
 i Mästarns fotspår nöjda gå.

---



## Långfredagsbetraktelse.

O sabbatsdag! hur lång du är,  
om vi på Jesu kval blott tänka,  
de lidanden Han utstod här  
att oss en evig sällhet skänka;  
vid tanken på Hans pina svar  
visst faller hjärtat mängen tår.

Men se dit upp och gläd dig själ  
att i Hans död du lifvet funnit;  
ja, härlighetens arfvedel  
i blodet som på korset runnit.  
Tag mot med ödmjukt sinnelag  
Guds rika nåd på denna dag.

Då blir den aldrig för dig lång,  
nej, helig stillhet den dig bjuder,  
och härlig korssets segersång:  
»det är fullkomnad» till oss ljuder.  
I Kristi död, uppståndelse,  
Guds fridsförbund, o mänska se!

## Morgonhälsning.

Ljufva morgonväkt,  
kom vagga till ro  
hvert sorgbundet, lidande hjärta.  
Milda himlafläkt  
upplifva min tro,  
förjaga all oro och smärta.

Till englarnes hem,  
serafernas sal  
upplyft mig på salighets vingar;  
att jag ibland dem  
bortglömmer alt kval,  
all oro som jorden oss bringar.

Ty jordlifvet här  
och mödornas stig,  
hvad hafva de väl att oss gifva?  
Blott plåga som tär;  
nej, Jesus, hos Dig  
vill städse i tron jag förblifva.

Vid korset, dess fot,  
i ödmjukhet, bön,  
jag väntar min stund vara slagen,  
där tager jag mot  
Din kärlek så skön,  
där bidar jag evighetsdagen.

## När?

När skall oss alt en gång bli uppenbaradt?  
hvar gåta löst, hvar fråga få ett svar  
hvad dunkelt är af sanningen besvaradt,  
hvar tanke klar, som här förmörkad var.  
Då vi en gång Guds anlete få se,  
ty endast det kan ljus åt allting ge.

Då ges det ej ett enda »hvarför» mera,  
 alt blir förklaradt i vår Faders hus,  
 i härlighetens land ej gåtor flera,  
 ty alt besvaradt står i Kristi ljus.  
 Men när, ja när det sker, vet endast Gud,  
 som kallar anden hem med dödens bud.

### Odödlighetens hopp.

Lys högt du stjärna skön och stor  
 som långt, långt bort om jorden bor;  
 du ger oss ljus, du bringar frid,  
 ledsagar oss i lifvets strid.

Ja, lät din strålgans klar och skön  
 upplyfta oss till lof och bön,  
 Omslut oss under lifvets lopp,  
 tills evig dag en gång går opp.

### Pris ske dig.

Pris ske Dig Fader god  
 för alt hvad Du oss gett.  
 Din Sons försoningsblod,  
 den nåd Du oss betett!

för att i tron vi här  
 Dig re'n få nära stå,  
 Du hoppet oss beskär  
 att himlen ärfva få.

Pris ske Dig för hvar dag,  
 då sorg som fröjd vi fått.  
 Vår Faders hjärtelag  
 vet hvartill alt är godt.

I all vår lefnadstid  
 Din kärleksfulla hand  
 oss bistått i hvar strid,  
 gett tröst från fridens land.

Tack för hvar solig blick,  
 för Dina englars vård,  
 den läkdom själen fick  
 från himlens örtagård.

För bönen som Du gaf,  
 ledstjärna på vår stig;  
 på lifvets vreda haf  
 en stråle klar från Dig.

### Redo var.

Vaka själ,  
 bered dig väl  
 att vänta Herraus dag.  
 Kanske med fart  
 den kommer snart  
 liksom ett thordönsslag.

Vaka så,  
 att du kan gå  
 i brölloppsalen in,

din krona få,  
samt höra då:  
»den är för evigt din.»

Redo var,  
håll lampan klar  
med olja väl försedd  
I himmelsk skrud,  
en Kristi brud,  
du väntar då beredd.

## Se på Jesus.

Se på Jesus när du lider,  
under smärtans hårda strider.  
Fäst din blick vid korset, se  
där din dyre Frälsare.

Se dit upp i kampon, striden,  
och du känner himlafriden:  
Jesus, solen på din stig  
gör alt ljusare för dig.

Mer vi oss till Honom närma  
känna vi Hans kärleks värma,  
blott vi fly till korsets fot  
taga där dess strålar mot.

Sina armar Han utbreder,  
än i döden för oss beder:  
Lägg din börda där och tag  
af Hans fullhet dag för dag.

Skåda upp mot himlajuset  
bort från sorlet här och bruset:  
stilla dig vid korset göm  
och din Frälsare ej glöm.

## Till en ung flicka.

(Efter hennes moders död).

Ack! lyssna städse till en röst som talar,  
en andehviskning ifrån himlens salar,  
och gif åt denna röst i hjärtat rum.  
Det är din moder som i den dig beder  
i det hon kärleksfullt till dig ser neder.  
»O! var mitt barn för Herrens ord ej ljum.»

Låt ljusets strålar till ditt hjärta tränga,  
må världens flärd dem aldrig utestänga,  
nej, öppna dörren för Guds helga ord.  
Det är det enda som i fröjd som smärta,  
rätt tillfredställa kan ett mänskohjärta,  
det bästa, dyrbaraste på vår jord.

## Utan Dig.

Utan Dig o Jesu god  
är alt ödsligt, tomt i lifvet;  
Du har gett för oss Ditt blod,  
ja! mitt namn blef ock inskrifvet  
uti lifvets bok, blott jag  
söker nåd för hvarje dag.

Utan Dig jag kan ej nå  
 evighetens portar klara.  
 Utan Dig ej kronan få,  
 ljusets skatt, den underbara:  
 Du är lifvet, sanningen,  
 vägen som mig för till den.

## Vandrare.

Vandrare på lifvets stig,  
 säg, hvart går din väg?  
 För den mot en afgrund dig,  
 eller dina steg  
 leda de till ljus och frid,  
 ifrån mörker storm och strid?

Älskar du din Jesus rätt?  
 Ja, betänk det väl!  
 evig sällhet Han beredt  
 en odödlig själ,  
 om vi ge vårt hjärta helt,  
 och med världen det ej delt.

Målet är så härligt, stort,  
 och allt mer och mer  
 malkas du den sälla ort  
 tills du stranden ser.  
 Bed till Gud, Han krafter ger,  
 andens lif allt mer och mer.